

Боятъ настана,
Тупатъ сърдца ни. . .

Откъмъ с. Баня се дига облакъ прахъ. Попъ Грюю въ възстаническо облѣкло върху буенъ конъ долита, като хала, съ своитѣ конни момчета. Той изважда чифте пищови, бумти въ въздуха и гръмовито вика: „На оржие, братия!“

Турскиятъ старши стражаръ, щомъ вижда това чудо, свѣтъ му се завива. Той не може да разбере, какъ тихиятъ и миренъ градъ изъ единъ пжтъ, като въ кино, се преобрази въ лагеръ на чудни войници съ знаме, пушки, началници. Изплашенъ до полуда, той бързо се мѣта на своя конъ и избѣгва въ Т.-Пазарджикъ, дето занася новината, че въ Панагюрище и въ Раслатица гъмжали страшни войски отъ московци, сърби и българи. Шеметна тревога и смъртенъ страхъ настѣпватъ между турското население. Всѣки съ очудено лице пита, какъ тѣй отъ невидѣлица сж дошли въ Срѣдна гора московски и сръбски войски. Въ мигъ чаршията въ Т.-Пазарджикъ се затваря и всички се изпокриватъ по домоветѣ си.

ТЪРЖЕСТВЕНО ШЕСТВИЕ НА БЕНКОВСКИ.

Въ Панагюрище се движатъ тържествено нови български войски. Момчета избръснати, стѣпватъ напето въ редици къмъ разнитѣ пжтища. На чело имъ вървятъ съ леки стѣпки весели командири. Нѣколко черешови топчета се изваждатъ отъ работилницитѣ, слагатъ се върху колесарки и се подкарватъ за позициитѣ около града. Войводата Иванъ Хорчо зима сто души юнаци и заминава за с. Стрелча, дето турцитѣ се въоръжили противъ българитѣ. Другитѣ началници съ ротитѣ си заематъ своитѣ позиции.